

Изх. № 379/ 29.06.2021г.

ДО
Г-Н ЕНЧО МИРЧЕВ
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР
НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИРЧЕВ,

Във връзка с предложения ни за становище с Ваше писмо рег.№812100-9342 от 24.06.2021г. проект на заповед за определяне на размера на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност /ДВПР/ на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 от ЗМВР за първия отчетен период на 2021 г. изразяваме следното становище:

1. НЕ СМЕ СЪГЛАСНИ с предложението да има различни максимални суми за различни правоимащи служители.

За изпълнението на целите на всяка една структура принос имат всички служители в нея без значение на образователен ценз или законовото основание за възникване на правоотношение. Предвид това както и, че ДВПР е регламентирано като такова за постигнати резултати в служебната дейност считаме, че не би трябвало да се определят различни по размер суми за имащите това право служители на МВР, особено при не обосновани критерии и при липсваща нормативно регламентирана възможност за това.

Така предложените две различни суми, ще доведат до напрежение между служителите, давайки основания за съмнения и подценяване на труда на една група служители спрямо друга такава, което ще се отрази и на мотивацията за работа.

2. НЕ СМЕ СЪГЛАСНИ с предложения в т.1 размер на сумите /до 110лв. и до 140лв./

Според така предложените суми в подточки „а“ и „б“ на т.1 излиза, че при максимална оценка на структурата и индивидуална такава, правоимащите по първата подточка ще получават по 23,33лв., а тези по втората подточка по 18,33лв. за месец от отчетния период – като финансов стимул, за положена работа до степен надхвърляща изискващото се от тях по длъжностна характеристика.

Максималните размери на тези суми /за това допълнително възнаграждение/ са едни и същи и непроменени през последните 4 години и силно изостават от икономическата реалност и растежа на доходите през тези години и по този начин изгубват стимулиращия ефект, който би трябвало да има за служителите за постигане на поставените задачи. Ето защо не можем да прием, че такива /и то максимални/ суми месечно биха могли да са както стимул, така и поощрение и оценка за постигане на резултати в служебната дейност и поради това следва размера на предложените суми да се увеличи за да е актуален спрямо икономическото състояние и за да се изпълни функцията на това допълнително възнаграждение. Едно такова увеличение би се оценило от служителите и би допринесло за по-голяма мотивация при изпълнение на задълженията им при постигане на поставените задачи виждайки, че усилията им дават резултат както в качеството на работата, така и с положително влияние на доходите им.

Трябва да се има предвид, че сумата следваща индивидуалната оценка е обвързана с резултатите на структурата и посочената по-горе е възможния максимум, а практиката показва, че в много случаи това не се получава и тази сума съответно реално е по-малка.

Предвид горепосоченото ПРЕДЛАГАМЕ в т.1 на заповедта да се определи една сума като максимален размер за ДВПР за всички правоимащите служители, който да бъде до 250 лв. /двеста и петдесет лева/.

Молим след издаването на обсъдената заповед да ни бъде предоставено копие от същата.

ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА УС НА СФСМВР:

ВАЛЕНТИН ПОПОВ